

Meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 ⁽¹⁾ vedrørende omstruktureringen af elektricitetsindustrien i Skotland ⁽²⁾

(90/C 245/04)

I.

Indtil den 31. marts 1990 blev Skotlands elektricitetsbehov dækket af to offentligt ejede selskaber, North of Scotland Hydro-Electric Board og South of Scotland Electricity Board, som udviklede, transmitterede og fordelte elektricitet i hvert sit geografiske område, således at de dækkede henholdsvis det nordlige og sydlige Skotland. Hele udviklings- og transmissions-systemet i Skotland blev planlagt og drevet på fælles basis af disse to offentligt ejede værker, således at elektriciteten altid blev udviklet på det billigste værk først, hvorved efterspørgslen kunne imødekommes til den lavest mulige pris. Alle omkostninger i forbindelse med systemet indgik i en pulje og blev afregnet i forhold til antallet af enheder af solgt elektricitet. Det samlede skotske elbehov blev dækket af de to værker i forholdet ca. 1:3 (North:South).

I forbindelse med omstruktureringen af industrien forud for privatiseringen besluttede den britiske regering at bevare den vertikale integration i den skotske elindustri, idet den egner sig bedre til elforsyning i tyndt befolkede områder, hvilket er karakteristisk for store dele af Skotland. Det skotske elmarkeds forholdsvis ringe samlede størrelse — efterspørgslen er ca. en tiendedel af efterspørgslen i Storbritannien som helhed — og det forhold, at indenlandske og andre små forbrugere udgør en stor del af kundegrundlaget, var en yderligere grund til, at den britiske regering konkluderede, at en opsplittet struktur i lighed med den, der har været gældende i England og Wales siden den 31. marts 1990, ikke egnede sig for Skotlands vedkommende.

Den britiske regering har derfor besluttet, at der på grundlag af de to Boards skal oprettes to særskilte, uafhængige og konkurrerende vertikalt integrerede el-selskaber. Scottish Power plc («Scottish Power») har overtaget South of Scotland Electricity Boards ikke-nukleare aktiviteter og Scottish Hydro-Electric plc («Hydro-Electric») aktiviteterne inden for North of Scotland Hydro-Electric Board. Begge selskaber vil blive privatiseret. De skotske kernekraftværker i Hunterston og Torness, som tidligere ejedes af South of Scotland Electricity Board,

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ En meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 vedrørende restruktureringen af elektricitetsindustrien i England og Wales er offentliggjort i EFT nr. C 191 af 31. 7. 1990, s. 9.

ejes og drives nu af et særligt oprettet udviklingsselskab, Scottish Nuclear Ltd («Scottish Nuclear»), som forbliver en offentlig virksomhed. Scottish Nuclear leverer ikke direkte til kunderne, men sælger i henhold til en kontrakt hele produktionen til Scottish Power og Hydro-Electric.

Loven om elektricitet fra 1989 (The Electricity Act 1989) og dens følgelovgivning fastsætter rammerne for driften af elindustrien i Skotland. Ifølge denne lovgivning skal enhver, som udvikler, transmitterer eller leverer elektricitet i Skotland, have en bevilling udstedt af ministeren for Skotland eller generaldirektøren for elforsyningen (Director General of Electricity Supply), medmindre der meddeles dispensation herfra i henhold til elektricitetsloven. Ifølge bevillingerne er Scottish Power og Hydro Electric hver forpligtet til og berettiget til at transmittere og levere elektricitet til kunder inden for deres tilhørende områder. Disse områder er hovedsagelig de samme som områderne for de tidligere Boards. Begge værker har ret til selv at udvikle elektricitet. Der er ingen begrænsning for den del af elbehovet, som det enkelte værk kan dække ved hjælp af egne produktionsressourcer.

De to selskaber har imidlertid ikke eneret på at forsyne kunderne inden for deres tilhørende områder. Lokalt med en efterspørgsel på over 1 MW kan frit vælge leverandør; efter fire år reduceres denne grænse til 0,1 MW, og efter otte år forsvinder den fuldstændigt.

Når Scottish Power og Hydro Electric har fået de såkaldte »second tier licences«, kan de forsyne de kunder i hinandens område eller endog i England og Wales, som frit kan vælge leverandør (som beskrevet ovenfor). Sådanne »second tier licences« kan ansøges af enhver person i Det Forenede Kongerige eller resten af Fællesskabet, som ønsker at levere elektricitet til kunder i Skotland. Det bør bemærkes, at Scottish Nuclear kun har fået tildelt en produktionsbevilling.

Ifølge bevillingerne er Scottish Power og Hydro Electric forpligtet til ikke at diskriminere mellem sammenlignelige kunder, at undgå krydssubsidier og give alle andre brugere adgang til deres transmissions- og distributions-systemer på et gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag.

Endvidere er bevillingshaverne forpligtet til at overholde visse regelsæt og aftaler, som er godkendt af generaldirektøren for elforsyningen, herunder regler for driften af transmissions- og distributionssystemerne og handelen med elektricitet.

Efter den britiske regerings opfattelse er det vigtigt for Scottish Power og Hydro Electric at have adgang til den afvejede blanding af forskellige typer produktionskapacitet for at kunne klare sig økonomisk og være i stand til at arbejde uafhængigt. Derfor måtte de to tidligere Boards' ikke-nukleare produktionsanlæg, som var blevet bygget med henblik på at dække Skotlands samlede behov, omfordes mellem de nye selskaber. Dette kunne ikke ske ved simpelthen at give de forskellige kraftværker det ene eller det andet anlæg, idet produktionslæggens art og beliggenhed gjorde dette praktisk umuligt. Den britiske regering vedtog derfor, at den nødvendige omstrukturering skulle opnås ved hjælp af kontraktmæssige ordninger, som skaber rettigheder og forpligtelser mellem de to værker i forhold til visse af hvert enkelt produktionsmuligheder og transmissionssystemer og effektivt erstatter ejendomsretten til disse aktiver med langsigtede kontraktmæssige rettigheder, hvis varighed svarer til den i øjeblikket forventede levetid for de pågældende kraftværker. Disse kontraktmæssige ordninger erstatter de tidligere løse ikke-kommercielle aftaler mellem de to Boards vedrørende omkostningsdeling og driftsspørgsmål. De vigtigste kontrakter mellem Scottish Power og Hydro Electric angår delingen af kapaciteten på kulfyrede værker, vandkraftværker og gasoliefyrede værker. Endvidere deler Scottish Power og Hydro Electric den samlede produktion på Scottish Nuclear mellem sig.

Den nye struktur for elindustrien i Skotland er beregnet til gradvis at indføre konkurrence både i forbindelse med elproduktionen og elforsyningen. I øjeblikket er elsektoren i Skotland karakteriseret ved en betydelig overkapacitet i elproduktionen, hvilket efter de foreliggende skøn sandsynligvis vil fortsætte i mindst ti år endnu, samt en høj koncentration af nuklear produktion, der er i stand til at dække over 50 % af den nuværende skotske elefterspørgsel. Handel med England og Wales er mulig via den forbindelsesledning, der forbinder transmissionsnettene i Skotland og England.

Skotlands geografiske beliggenhed i udkanten af Fællesskabet og de deraf følgende fysiske begrænsninger af systemet gør det ikke særlig sandsynligt, at der vil blive udvekslet elektricitet med andre medlemsstater. Uundgåelige krafttab kan gøre det urentabelt at transmittere elektricitet over så lange afstande. Der er derfor ikke særlig stor udsigt til, at skotsk produceret elektricitet vil fortrænge elforsyninger fra andre medlemsstater, navnlig elleverancer fra kontinentet til det sydlige England, eller

at skotsk produceret elektricitet vil blive leveret til andre medlemsstater.

Inden for rammerne af den ovenfor beskrevne omstrukturering af elindustrien i Skotland og i England og Wales indgås en lang række kontraktlige aftaler, som er nært forbundet med hinanden og med de love, bevillinger og regelsæt, der gælder for elforsyningen i Det Forenede Kongerige. Kommissionen er formelt blevet underrettet om de vigtigste af disse aftaler for elindustrien i Skotland. De behandles i denne meddelelse.

II.

Sag nr. IV/33.479 — Aftale om kulfyret produktionskapacitet

Scottish Power ejer to store kulfyrede kraftværker i Cockenzie og Longannet, som tilsammen tegner sig for en produktionskapacitet på 3 456 MW. Aftalen giver Hydro Electric, som ikke ejer noget kulfyret kraftværk, ret til en andel på 576 MW (ca. en sjettedel) af den nuværende kapacitet. Hydro Electric har således ret til at kræve, at der leveres elektricitet fra denne andel af kapaciteten eller, hvis den opgivne tilgængelige samlede kapacitet på visse dage er mindre, den tilsvarende del.

Hydro Electric har valgt mellem at købe sit eget kul til anvendelse i de to kraftværker eller købe sammen med Scottish Power. I øjeblikket gælder der en procedure for Scottish Powers køb af kul med henblik på at dække begge parters årlige behov indtil den 1. april 1995. Efter dette tidspunkt gælder disse indkøbsordninger ikke længere, og Hydro Electric skal købe sine egne kul til levering kraftværkerne.

Hydro Electric har ligeledes ret til at deltage i enhver omstilling af de to kraftværker til et andet brændstof end kul samt til at få del i den deraf følgende kapacitet.

Aftalen løber indtil den 31. marts 2004. Dette er den forventede resterende levetid for de to kraftværker. Aftalens varighed kan imidlertid forlænges efter fælles aftale mellem parterne.

På grundlag af de forhåndenværende oplysninger agter Kommissionen at indtage en positiv holdning til sagen.

Sag nr. IV/33.476 — Aftale om vandkraftkapacitet

Denne aftale giver Scottish Power ret til en andel på 200 MW af Hydro Electric' vandkraftkapacitet på ca.

1 050 MW. I de perioder af året, hvor der kun forventes at falde lidt regn, og i perioder med usædvanlig ringe nedbør, reduceres den andel, som Scottish Power har ret til.

Aftalen gælder indtil den 31. marts 2039. Den kan forlænges efter fælles aftale mellem parterne efter de første 15 år.

På grundlag af de forhåndenværende oplysninger agter Kommissionen at indtage en positiv holdning til sagen.

Sag nr. IV/33.475 — Peterhead-aftalen

Det dobbeltfyrede Peterhead-kraftværk har mulighed for at brænde svær fyringsolie eller naturgas eller flydende naturgas eller en blanding af disse brændstoffer. Det har en produktionskapacitet på 1 284 MW, som fremover vil blive udvidet med indtil 230 MW ved installeringen af to gasturbiner, som er beregnet til at brænde gas fra Millerfeltet i Nordsøen, der forventes at kunne tages i brug i 1992.

Hydro-Electric har en langtidskontrakt om levering af gas fra Millerfeltet til kraftværket i Peterhead. Kontrakten mellem Scottish Power og Hydro Electric lader Scottish Power få del i den billige elektricitet, der vil blive produceret med denne gasforsyning, men forpligter også Scottish Power til at deltage i risikoen i forbindelse med Hydro Electrics faste langsigtede købekontrakt (»take or pay«).

Peterhead-aftalen, som normalt giver Scottish Power ret til 50 % af olie/gasproduktionskapaciteten på kraftværket i Peterhead, forpligter derfor Scottish Power til at aftage 70 % af den elektricitet, der produceres, når naturgassen fra Millerfeltet strømmer for fuld kraft (omkring 1992 til 1997). Derefter vil Scottish Powers andel på 50 % atter gælde.

Hydro Electric har ligeledes kontrakter om levering af svær fyringsolie, der skal brændes på Peterhead-kraftværket. I øjeblikket har Scottish Power ret til at købe sine egne forsyninger, men Hydro Electric kan købe svær fyringsolie til dækning af begge parter årlige behov; denne ordning, som svarer til den ovenfor beskrevne kulindkøbsordning, kan fortsætte indtil den 1. april 1995. Efter det tidspunkt gælder disse indkøbsaftaler ikke længere, og Scottish Power skal købe sin egen svære fyringsolie til levering til kraftværket.

Aftalen løber indtil den 31. marts 2012. Dette svarer til kraftværkets forventede resterende levetid. Aftalen kan imidlertid forlænges efter fælles aftale mellem parterne.

På grundlag af de forhåndenværende oplysninger agter Kommissionen at indtage en positiv holdning til sagen.

Sag nr. IV/33.473 — Atomkraftaftale

I henhold til atomkraftaftalen er Scottish Power og Hydro Electric forpligtet til at købe al den elektricitet, der produceres af Scottish Nuclear på værket i Hunterston og Torness på grundlag af en fast købekontrakt (»take or pay«). Scottish Nuclear er forpligtet til at forsøge at producere maksimalt på disse to kernekraftværker, som tilsammen har en kapacitet på 2 400 MW. Scottish Power skal aftage 74,9 % af Scottish Nuclears produktion og Hydro Electric 25,1 %. Scottish Nuclear må ikke levere elektricitet til nogen anden part uden tilladelse fra både Scottish Power og Hydro Electric.

Der er ikke i øjeblikket nogen planer om en forpligtelse vedrørende elektricitet udviklet af fast brændsel (Non-Fossil Fuel Obligation) i Skotland og heller ikke om en tilsvarende fastbrændselsafgift (Fossil Fuel Levy).

Aftalen indeholder ligeledes en række bestemmelser om beregningen af de priser, som Scottish Power og Hydro Electric skal betale til Scottish Nuclear. Fra 1991 til 1994 fastsættes prisen på grundlag af en totrins struktur: en basispris pr. KWh for den første tranche på 5 000 GWh og en lavere basispris for alle efterfølgende KWh. Fra 1995 til 1998 vil prisen være baseret på en kombination af de hidtil benyttede prisordninger og en ordning baseret på »markedsprisen« i England og Wales. Efter 1998 vil prisen blive baseret på engrosmarkedsprisen i England og Wales.

Atomkraftaftalen løber indtil den 31. marts 2005, men kan dog afsluttes tidligere, hvis f.eks. Scottish Power konsekvent undlader at opfylde produktionskravene.

Kommissionen agter at indtage en positiv holdning til den planlagte periode på 15 år.

Sag nr. IV/33.632 — Dounreay-aftalen

I henhold til Dounreay-aftalen skal Scottish Power og Hydro Electric dele den disponible produktion fra Dounreay kernekraftværket, som drives af United Kingdom Atomic Energy Authority.

I medfør af en aftale indgået af forgængeren, North of Scotland Hydro Electric Board, er Hydro Electric forpligtet til at købe hele Dounreays overskudsproduktion. Kraftværkets maksimale kapacitet er på ca. 240 MW. Ifølge den anmeldte aftale skal Scottish Power aftage 74,9 % af denne produktion og Hydro Electric 25,1 %. Den pris, som Scottish Power skal betale til Hydro Electric, skal udgøre 74,9 % af den afgift, som Hydro Electric betaler til United Kingdom Atomic Energy Authority.

Aftalen udløber den 1. april 1994 eller tidligere, hvis Dounreay-kraftværket indstiller driften inden.

Kommissionen agter at indtage en positiv holdning med hensyn til den planlagte femårsperiode.

Sag nr. IV/33.611 — NGC — Scottish Interconnector Agreement og British Grid Systems Agreement

Scottish interconnector er en forbindelse mellem højspændingsnettet i Sydskotland, som drives af Scottish Power, og højspændingstransmissionssystemet i England og Wales, som drives af National Grid Company (»NGC«). Interconnectoren, som har en nominel kapacitet på ca. 850 MW, er den eneste forbindelse mellem Skotland og England, og kan anvendes til tovejs-handel og til gensidig støtte i perioder med overbelastning af systemet. I en overskuelig fremtid forventes nettoudvekslingen imidlertid at gå fra Skotland til England og Wales.

NGC har indgået en aftale med Hydro Electric (som driver højspændingsnettet i Nordskotland) og Scottish Power, ifølge hvilken de kan anvende hele interconnectorens kapacitet med den forpligtelse, at de hver især stiller enhver del af interconnectorens kapacitet, som de ikke selv har brug for, til rådighed for enhver bruger af henholdsvis NGC-nettet eller Scottish Power- eller Hydro Electric-nettene. Aftalen er indgået på ubestemt tid, men kan opsiges med fem års varsel fra enhver af parterne, eller ved at generaldirektøren for elforsyningen giver parterne et varsel på fem år.

Den enkelte brugers adgang til interconnectoren vil blive lettet gennem en underkontrahentaftale mellem enten Hydro Electric eller Scottish Power og brugeren samt en særskilt brugeraftale mellem NGC og den enkelte sådanne bruger. Generaldirektøren for elforsyningen skal godkende betingelserne for brugerens adgang til interconnectoren i henhold til underkontrahentaftalerne, og betingelserne i brugeraftalerne fastsættes af ham, såfremt parterne ikke kan nå til enighed.

NGC, Scottish Power og Hydro Electric deltager ligeledes i **British Grid Systems Agreement (»BGSA«)**, en aftale, der gælder for tilslutningen af »super grid« i England og Wales til nettet i Sydskotland og ligeledes sammenknytningen mellem nettet i Nordskotland og Sydskotland. Den indeholder en række regelsæt, som i princippet svarer til de netregler, der kræves i den enkelte parts transmissionsbevilling eller kombinerede elektricitetsbevilling. Disse regelsæt udgør grundlaget for en forbindelse på teknisk plan mellem parterne med det formål at sikre driften af interconnector kredsløbene mellem de tre net. Parterne i BGSA har ligeledes indgået aftaler om støttetjenester (ancillary services) i forbindelse

med NGC's indkøb af støttetjenester hos Scottish Power eller Hydro Electric og Scottish Powers eller Hydro Electrics indkøb af støttetjenester hos NGC med henblik på systems stabilitet i henhold til BGSA og om nødvendigt regelsættet for NGC-nettet.

På grundlag af de forhåndenværende oplysninger agter Kommissionen at indtage en positiv holdning til sagen.

Sag nr. IV/33.477 — Aftale mellem Scottish Power og Hydro Electric om Scottish interconnector

Formålet med denne aftale er at give Hydro Electric adgang til en del af den daglige kapacitet på den skotske del af interconnectoren, som ejes af Scottish Power og forbinder Scottish Powers højspændingsnet med NGC's net som beskrevet ovenfor. Aftalen giver Hydro Electric en andel på 46 % af den bestående nominelle kapacitet på 850 MW; derved får Hydro Electric en »eksport/import«-korridor tværs gennem Scottish Powers højspændingsnet til markedet i England og Wales. Hydro Electric er berettiget til at få del i enhver fremtidig udvidelse af interconnectorens kapacitet. Ifølge bevillingerne er Scottish Power og Hydro Electric forpligtet til at give tredjeparter adgang til deres respektive andele af interconnectoren.

Denne aftale løber på ubestemt tid, indtil den afsluttes efter fælles aftale mellem begge parter, eller såfremt en af parterne får inddraget transmissionsbevillingen.

På grundlag af de forhåndenværende oplysninger agter Kommissionen at indtage en positiv holdning til sagen.

Sag nr. IV/33.478 — Aftale om drift af systemet

Hydro Electric og Scottish Power ejer og driver hver især systemer for udvikling, transmission, distribution og levering af elektricitet i Skotland. Disse systemer er indbyrdes forbundne og er hidtil blevet koordineret af North of Scotland Hydro Electric Board og South of Scotland Electricity Board og drevet som et indbyrdes forbundet system af hensyn til systemernes sikkerhed, effektivitet og økonomiske drift.

Ifølge den anmeldte aftale er driften af Scottish Powers og Hydro Electrics transmissionssystemer koordineret, og mange principper og procedurer er de samme som i ovennævnte British Grid Systems Agreement (»BGSA«). I aftalen om drift af systemet tilstræbes det, at Scottish

Powers og Hydro Electrics transmissionssystemer fungerer sikkert og effektivt og bidrager til gennemførelsen af de produktionsaftaler, der henvises til ovenfor.

Denne aftale løber på ubestemt tid, indtil den afsluttes efter fælles aftale mellem begge parter, eller såfremt en af parterne får inddraget transmissionsbevillingen.

På grundlag af de forhåndenværende oplysninger agter Kommissionen at indtage en positiv holdning til sagen.

III.

Inden Kommissionen træffer en positiv beslutning med hensyn til de ovenfor beskrevne anmeldelser, opfordrer den interesserede tredjeparter til inden 30 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger med angivelse af de relevante referencer til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat C
Rue de la Loi 200
B-1049 Bruxelles.
